

[Else Winther Andersen]

Rommodellen. Her er nemlig tale om, at det er eget ansvar. Vil du være med, så vil vi også godt være med til at iværksætte et behandlingsforløb med de forskellige tiltag, der kan være brug for for den enkelte. Man går ind og laver et behandlingforløb, langt eller kort – og tit drejer det sig om, at det skal være langt – som kan passe. Man har også mulighed for at etablere en eller anden ordning med en støtteperson.

Dette beslutningsforslag hænger meget sammen med den lov, som vi vedtog for ca. halvandet år siden, med kontraktbehandling, frivillig tvang ved narkobehandling, hvor man nemlig starter behandlingen frivilligt ved selv at gå ind og sige: Nu vil jeg gerne på afvænnings, og nu skal det altså gennemføres. Men der er erfaring for, at når der er gået et stykke tid, og når det populært sagt begynder at gøre ondt på sjæl og legeme, så er man parat til at springe fra. I det tilfælde har man skrevet under på, at man må holdes tilbage i en kortere periode, så man sådan ligesom falder lidt til ro igen og kan få en fornuftig snak om, at det måske var fornuftigt at fortsætte den afvænnings, man selv er startet på. Det viser, at vi i forhold til bistandsloven kan gøre nogle ting, der ligger i det, jeg vil kalde en let Rommodel, men der er brug for en opfordring til amterne om at lave nogle forsøg med noget andet end det, vi gør i dag.

Derfor vil Venstre gerne være med til at foreslå, at vi laver nogle forsøg rundt omkring i et amt eller to, og at det eventuelt kunne være relevant her at finansiere dem med nogle af de midler, vi har afsat til forskellige formål, bl.a. til de udstødte. For det, jeg oplever der er brug for, er, at vi får et fleksibelt tilbud, så man kommer frem til, at den enkelte har en reel valgmulighed i en afvænningsproces. Vi skal også inddrage de private behandlingstiltag, der finder sted rundt omkring, hvor der laves en realistisk behandlingsplan, sådan at vi kommer væk fra den passive behandling med uddeling af metadon.

Som sagt vil vi meget gerne være med til under en eller anden form at fremme tankegangen i dette beslutningsforslag, men Venstre kan altså ikke gå ind for hele indholdet, som det foreligger her.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Selv om SF ikke er enig i alle ord, der står i

bemærkningerne til dette beslutningsforslag, er vi sådan set enige i intentionen i forslaget, og det er jo som sagt at sætte fornyet gang i afvænnings af narkomaner efter nogle principper, hvor hovedudgangspunktet er et behandlingsforløb af lang varighed, genopbygning af social værdighed og indslusning i en normal tilværelse. De intentioner er vi altså helt enige i. Vi er så også klar over, at det vil koste nogle midler.

Jeg bemærkede, at Venstres ordfører sagde, at der jo er mulighed for at sætte nogle forsøg i gang, fordi der er afsat forskellige midler. Det vil jeg da godt støtte, og jeg vil faktisk støtte, at vi så hurtigt som overhovedet muligt får sat gang i nogle forsøg af denne art, så vi kan se, om det er vejen, vi skal gå.

Som sagt kan vi ikke tilslutte os hvert ord i forslaget her. Det projekt, vi har været ude at se på fra Folketingets Socialudvalgs side, bygger jo dels på privatfinansiering, dels fonds- og virksomhedsfinansiering, hvortil kommer offentlig finansiering. Det tvivler vi meget på at vi kan komme ret langt med herhjemme. Vi tvivler i hvert fald meget på, at vi kan komme så langt, som det er nødvendigt. For det er nødvendigt, at vi får sat nogle ting i gang. Men ja til intentionerne i forslaget.

Vi var meget begejstrede, alle vi, der var med på turen til Rom, hvor vi så på det her – en tur, der i øvrigt var meget omtalt i Ekstra Bladet. Jeg må sige, at der er kommet et resultat ud af det, i og med at der ligefrem er lavet et beslutningsforslag på baggrund af det. Det skal hr. Tom Behnke have stor ros for. Der er ingen tvivl om, at i den redegørelsesdebat, som vi får på et senere tidspunkt, ville mange af os også have taget det op, at vi har været nede at se på det projekt, og at alle var meget begejstrede for det.

Spørgsmålet er, hvordan vi hurtigst muligt får noget sat i gang, for selvfølgelig lader det sig ikke gøre, som det allerede er sagt af andre ordførere, at gå over til denne behandlingsform som den eneste, hvilket jeg heller ikke tror at hr. Tom Behnke egentlig mener med det. Men det langvarige behandlingsforløb, genopbygningen af social værdighed, og det at komme i en udslusningssituation til et arbejde eller en uddannelse, så der er noget at bygge videre på for den pågældende, er de vigtige elementer i dette forslag. De elementer støtter vi.